

ปัจจัยที่ส่งผลต่อจิตสาธารณะของนักศึกษาระดับปริญญาตรี
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

FACTORS AFFECTING TOWARDS PUBLIC MIND OF UBON RATCHATHANI
RAJABHAT UNIVERSITY'S STUDENTS

ดลฤดี จันทร์แก้ว
Dolruedee Jankeaw

อาจารย์ประจำสาขาทรัพยากรมนุษย์ คณะบริหารธุรกิจและการจัดการ
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อจิตสาธารณะของนักศึกษา และ 2) เพื่อสร้างสมการพยากรณ์จิตสาธารณะของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ภาคปกติ ชั้นปีที่ 1-4 ปีการศึกษา 2555 ใช้การสุ่มแบบแบ่งชั้นอย่างมีสัดส่วน (Proportional Stratified Random Sampling) แล้วทำการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เครื่องมือการวิจัยคือแบบสอบถาม จำนวน 400 ชุด มีความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 99 ระดับความคลาดเคลื่อนร้อยละ 1 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อัลฟาครอนบัค เท่ากับ 0.952 นำข้อมูลมาวิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และสร้างสมการพยากรณ์โดยใช้ การวิเคราะห์ความถดถอยพหุคูณ แบบขั้นตอน

ผลการวิจัย พบว่า

1. จิตสาธารณะของนักศึกษาระดับปริญญาตรีสัมพันธ์กับปัจจัยด้าน การเรียนรู้ด้วยตนเอง และเรียนรู้กับผู้อื่น (X_2 , $r = 0.893$) ปัจจัยด้านอาจารย์และเพื่อน (X_4 , $r = 0.886$) ปัจจัยด้านครอบครัว (X_3 , $r = 0.823$) ปัจจัยด้านอัตมโนทัศน์ (X_1 , $r = 0.793$) และปัจจัยด้านการขัดเกลาทางสังคม (X_5 , $r = 0.709$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ปัจจัยที่สามารถพยากรณ์จิตสาธารณะของนิสิตระดับปริญญาตรี คือ ปัจจัยด้านการเรียนรู้ด้วยตนเองและเรียนรู้กับผู้อื่น (X_2) ปัจจัยด้านอาจารย์และเพื่อน (X_4) ปัจจัยด้านครอบครัว (X_3) ปัจจัยด้านอัตมโนทัศน์ (X_1) ปัจจัยด้านการขัดเกลาทางสังคม (X_5) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ 0.998 ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) เท่ากับ 0.996 คิดเป็นร้อยละ 99.6 เขียนเป็นสมการพยากรณ์จิตสาธารณะของนิสิต ระดับปริญญาตรีในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐานได้ดังนี้

สมการในรูปคะแนนดิบ

$$Y = -0.150 + 0.248(X_2) + 0.258(X_4) + 0.188(X_3) + 0.181(X_1) + 0.167(X_5)$$

สมการในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Z_y = 0.280(X_2) + 0.307(X_4) + 0.222(X_3) + 0.223(X_1) + 0.161(X_5)$$

ABSTRACT

The purpose of this research were to 1) examine the factors affected public mind of Rajabhat university students and 2) to construct a predictive equation of public mind of Rajabhat university students. The sample consisted of 400 undergraduate students at Rajabhat university, which enrolled in the semester of the academic year 2012. The sample was randomized by using proportional stratified random sampling method, and then selected the sample by using the simple random sampling method. Therefore, data was collected by 400 questionnaires. The questionnaire reliability was .952 at 99 percent level of confident and at 1 percent of error. The statistics were use in this research were frequency, percentage, mean, standard deviation (S.D.), Pearson product-moment correlation coefficient (r_{xy}) and stepwise multiple regression. Finally, the predictive equation was constructed by the significance variable from stepwise multiple regression analysis.

Finding are as follows:

1.The students' public mind and the factor self-learning and learning with each other (X_2 , $r = 0.893$) factors, teachers and friends (X_4 , $r = 0.886$), family factors (X_3 , $r = 0.823$), the factor of self-concept (X_1 , $r = 0.793$) and socialization factors (X_5 , $r = 0.709$) which were positively related at the .01 level of significance.

2. The factors could predict the students' public mind, included : the factor self-learning and learning with each other (X_2) factors, teachers and friends (X_4), family factors (X_3), the factor of self-concept (X_1), and socialization factors (X_5) respectively. These factors had a correlation coefficient of 0.998 at the .01 level of significance with a predictive power at 99.8 percent. The predictive equation of students' public mind was able to be constructed in the raw score form and standard form as below :

Formulated in the raw score

$$Y = - 0.150 + 0.248 (X_2) + 0.258 (X_4) + 0.188 (X_3) + 0.181 (X_1) + 0.167 (X_5).$$

Formulated in the standard

$$Z_y = 0.280 (X_2) + 0.307 (X_4) + 0.222 (X_3) + 0.223 (X_1) + 0.161 (X_5).$$

คำสำคัญ

จิตสาธารณะ

ความสำคัญของปัญหา

สภาพเศรษฐกิจและสังคมโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงในยุคโลกาภิวัตน์ การปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ที่เหมาะสมเป็นเรื่องที่สำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง ในแง่ของการพัฒนาประเทศไม่ว่าจะด้านเศรษฐกิจ สังคมและการเมืองที่ต้องขึ้นอยู่กับหลายตัวแปร และตัวแปรที่สำคัญที่สุด คือ ทรัพยากรมนุษย์ ที่ต้องมีความรู้ความสามารถ มีคุณธรรมและจริยธรรม จะกลายเป็นชาติที่ได้เปรียบและมีพลังทางการเมือง แต่หากสังคมใดประชาชนขาดจิตสำนึกในความรับผิดชอบต่อสังคม จิตสำนึกที่จะช่วยรักษาผลประโยชน์ส่วนรวม จิตสำนึกในการต่อสู้ความไม่ถูกต้อง และจิตสำนึกที่มีความรักชาติรักแผ่นดิน จะกลายเป็นสังคมที่อันตราย (ลิขิต ธีรเวคิน, 2548) การขาดจิตสาธารณะในการช่วยเหลือดูแลรักษาผลประโยชน์ส่วนรวม ส่งผลกระทบหลายๆ ส่วน ได้แก่ บุคคล ครอบครัว องค์กร ชุมชน ประเทศ และระดับโลก ฉะนั้นการมีจิตสำนึก หรือ จิตสาธารณะ จึงมีความสำคัญ (ไพบุลย์ วัฒนศิริธรรม และสังคม สัจจกร, 2543) และหนี้ไม่พ้น เพราะนอกจากจะเป็นคุณธรรมอย่างหนึ่งของคนดีแล้วยังเป็นธรรมาภิบาลของสังคมและเป็นหลักข้อหนึ่งในระบอบประชาธิปไตยด้วย สมเด็จพระบรมราชชนกทรงตรัสไว้กว่า 80 ปีมาแล้วว่าประโยชน์ของเพื่อนมนุษย์ต้องถือเป็นกิจที่หนึ่ง (วิชญ์ เครืองาม, 2555) ดังนั้น จิตสาธารณะเป็นคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของคนในชาติ และทวีความสำคัญมากขึ้นในปัจจุบัน การพัฒนาเด็กและเยาวชนไทยให้มีจิตสาธารณะมีความสำคัญยิ่งต่อประเทศชาติ จึงควรเป็นความร่วมมือของทุก ภาคส่วน (ดวงกมล ทองอยู่, 2555) ในการปลูกฝัง ส่งเสริม และพัฒนาให้เด็กและเยาวชนมีจิตสาธารณะ (Public Mind) หรือจิตสำนึกสาธารณะ (Public Consciousness) ซึ่งเป็นคุณธรรมของพลเมืองดีและเป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนาสังคม ด้วยการอยู่ร่วมกันในสังคมที่มีจิตสำนึกต่อบุคคล องค์กร หรือสังคม จิตสาธารณะ ทำให้เกิดพลังในการสร้างสรรค์ ทำให้เกิดประชาสังคม เกิดความเข้มแข็งของชุมชน องค์กร สังคม และประเทศชาติ (ประเวศ วะสี และคณะ, 2542)

สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข (สวรส.) ร่วมกับ สำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์ กระทรวงสาธารณสุข (สธ.) สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ (สปสช.) และสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) ทำการสำรวจสุขภาพเด็กไทยด้านอารมณ์ จิตใจ สังคม และจริยธรรม ครั้งที่ 4 ระหว่าง ปี 2551-2552 พบว่า กลุ่มเด็กเล็กอายุ 1-5 ปี มีคะแนนต่ำ ในด้านการทำตามระเบียบกติกา กลุ่มเด็กอายุ 6-9 ปี ได้คะแนนต่ำ คือ ความมีวินัย ความมีสติ-สมาธิ ความอดทนและความประหยัด ขณะที่กลุ่มเด็กอายุ 10-14 ปี ภาพรวมเด็กมีคะแนนดีขึ้น เมื่อแยกย่อยในส่วนของด้านจริยธรรม พบว่าเด็กกลุ่มนี้ เห็นว่า “การเล่นขี้โกงเมื่อมีโอกาส” และ “การลอกข้อสอบถ้าจำเป็น” เป็นพฤติกรรมที่เด็กยอมรับได้มากขึ้น นั้นหมายถึงว่าในอนาคตหากได้รับการพัฒนาและส่งเสริมด้านอารมณ์ จิตใจ สังคม และจริยธรรม เด็กและเยาวชนไทยจะขาดระเบียบวินัย อารมณ์ก้าวร้าว รวมทั้งการคิดวิเคราะห์วิจารณ์อย่างถูกต้อง (ข่าวสดออนไลน์, 21 กันยายน พ.ศ. 2554) ซึ่งสอดคล้องกับผลวิจัยของสมหมาย วิเศษชู (2554) และวรภัทร์ ภูเจริญ (2549) พบว่า พฤติกรรมของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่ต้องปรับปรุงและพัฒนา คือ การแบ่งปัน การช่วยเหลือหรือการสร้างความสุขให้กับผู้อื่น และเด็กไทยบางส่วนยังใช้ชีวิตอย่างไร้สาระ อ่อนแอ ควบคุมตนเองไม่ได้ เป็นทาสโฆษณา

ผลกระทบการเคลื่อนไหลทางวัฒนธรรมจากต่างชาติเข้าสู่ประเทศไทย ทำให้เกิดการปรับเปลี่ยนค่านิยมและพฤติกรรมที่เน้นวัตถุนิยมและบริโภคนิยมมากขึ้น ขาดจิตสำนึกสาธารณะ ให้ความสำคัญกับประโยชน์ส่วนตนมากกว่าส่วนรวม ทำให้คุณธรรมและจริยธรรมของคนไทยลดลง นำไปสู่ปัญหาทางสังคมต่างๆ (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2549) นำมาซึ่งพฤติกรรมที่มุ่งแสวงหาผลประโยชน์ให้กับตนเองมากกว่าส่วนรวมขาดคุณธรรมจริยธรรม ขาดสมดุลทั้งทางจิตใจและวัตถุ โดยมีความโน้มเอียงไปนิยมวัตถุมากกว่าจิตใจมากขึ้นทุกขณะ (ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์, 2553) ประกอบกับระบบทุนนิยมที่มุ่งผลประโยชน์เป็นหลัก ทำให้มนุษย์ซึมซับเอาความเห็นแก่ตัวมาไว้ในตัวเอง สังคมจึงมีแต่การแก่งแย่ง เอาเปรียบ คิดแต่จะหาผลประโยชน์ใส่ตนเอง นำมาซึ่งพฤติกรรมของคนในสังคมที่มีความสำนึกต่อส่วนรวมลดน้อยลง ทุกวัน (ธนิดา ทองมีเหลือ, 2550)

จากข้อมูลข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อจิตสาธารณะของนักศึกษา ผู้ที่จะไปเป็นทรัพยากรสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติ ทำการศึกษาในสถาบันการศึกษาที่มุ่งเน้นการพัฒนาท้องถิ่นเป็นสำคัญ เกื้อหนุนและเสริมสร้างคุณภาพของการพัฒนาสังคมไทย ตาม “อุดมการณ์แห่งการรักท้องถิ่น” (เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์, 2541) คือ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ตั้งอยู่ที่จังหวัดอุบลราชธานี ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่มีระบบการเรียนการสอนมายาวนานกว่า 72 ปี จัดการศึกษาและให้การบริการแก่ประชาชนในจังหวัดอุบลราชธานี ยโสธร อำนาจเจริญ (บางส่วน) และบุคลากรในเขตจังหวัดและประเทศใกล้เคียง ได้แก่ ลาว กัมพูชา และเวียดนาม เป็นต้น โดยจัดการศึกษาในระดับอนุปริญา ปริญญาบัณฑิต ปริญญามหาบัณฑิตและปริญญาดุษฎีบัณฑิต นับได้ว่าเป็นแหล่งแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางการศึกษาของการเป็นประตูอาเซียนในระดับท้องถิ่นที่มีอาณาเขตติดกับประเทศเพื่อนบ้าน (มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, 2555)

การศึกษาเกี่ยวกับจิตสาธารณะ จะทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อจิตสาธารณะและการสร้างสมการพยากรณ์จิตสาธารณะของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนา ปลูกฝัง การจัดกิจกรรมและการควบคุมการจัดกิจกรรมในการส่งเสริมและเสริมสร้างจิตสาธารณะให้กับนักศึกษา และยังใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนและกิจกรรมที่ส่งเสริมการมีจิตสาธารณะ เพื่อนำไปประกอบอาชีพการดำรงชีวิต สร้างประโยชน์ต่อประเทศ พัฒนาสังคม ในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก รู้จักรักษาผลประโยชน์ส่วนรวมและของประเทศชาติ และเป็นกรณีศึกษาสำหรับสถานศึกษาหรือหน่วยงานที่สนใจต่อไป

โจทย์วิจัย/ปัญหาวิจัย

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อจิตสาธารณะของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานีเป็นอย่างไร

วัตถุประสงค์วิจัย

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อจิตสาธารณะของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

2. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์จิตสาธารณะของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร ที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี ที่กำลังศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานีที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1-4 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 15,722 คน (สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน, 2556)

กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ภาคปกติ ชั้นปีที่ 1-4 ปีการศึกษา 2555 มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ประกอบด้วย 1) คณะเกษตรศาสตร์ 2) คณะครุศาสตร์ 3) คณะบริหารธุรกิจและการจัดการ 4) คณะวิทยาศาสตร์ 5) คณะพยาบาลศาสตร์ 6) คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม 7) คณะสาธารณสุขศาสตร์ 8) คณะนิติศาสตร์ 9) คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ 10) คณะแพทย์แผนไทยและแพทย์เลือก 11) โครงการจัดตั้งคณะวิทยาการคอมพิวเตอร์ จำนวน 15,722 คน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างกรณีที่ทราบจำนวนประชากรของ Yamane กำหนดระดับความเชื่อมั่น 95% และค่าความคลาดเคลื่อน 5% (ธำนิษฐ์ ศิลป์จารุ, 2552)

ขนาดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 390 ตัวอย่าง โดยผู้วิจัยได้ทำการสำรวจไว้ 10 ตัวอย่าง รวมขนาดกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 400 ตัวอย่าง ทำการสุ่มตัวอย่างอาศัยความน่าจะเป็น (Probability Sampling) ใช้เทคนิคการสุ่มแบบแบ่งชั้นอย่างมีสัดส่วน (Proportional Stratified Random Sampling) ของแต่ละคณะ แล้วทำการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และสร้างสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน เพื่อพยากรณ์ปัจจัยที่ส่งผลต่อจิตสาธารณะของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี โดยการวิเคราะห์ความถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis)

เครื่องมือ ที่ใช้ในการวิจัยนี้เป็นแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน ประกอบด้วย ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา ได้แก่ เพศ ชั้นปี และคณะ ตอนที่ 2 แบบสำรวจปัจจัยที่ส่งผลต่อจิตสาธารณะ ประกอบด้วย ด้านอัตมโนทัศน์ ด้านการเรียนรู้ด้วยตนเองและเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น ด้านครอบครัว ด้านอาจารย์และเพื่อน ด้านการขัดเกลาทางสังคม และตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการส่งเสริมจิตสาธารณะของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

สมมติฐานการวิจัย ปัจจัยด้านอัตมโนทัศน์ ด้านการเรียนรู้ด้วยตนเองและเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น ด้านครอบครัว ด้านอาจารย์และเพื่อน และด้านการขัดเกลาทางสังคม มีความสัมพันธ์กับจิตสาธารณะของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

ตัวแปรต้น คือ ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา ประกอบด้วย เพศ ชั้นปี และคณะ

ตัวแปรอิสระ คือ ปัจจัยที่ส่งผลต่อจิตสาธารณะ ประกอบด้วยด้านอัตมโนทัศน์ ด้านการเรียนรู้ด้วยตนเองและเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น ด้านครอบครัว ด้านอาจารย์และเพื่อนด้านการขัดเกลาทางสังคม

ขั้นตอนการวิจัย

1. การสร้างเครื่องมือในการวิจัยจากการศึกษาค้นคว้าเอกสาร หนังสือตำรา บทความ เอกสารสิ่งตีพิมพ์ ข้อมูลการสืบค้นต่างๆ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อจิตสาธารณะ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการกำหนดขอบเขตและข้อมูลพื้นฐานของเนื้อหาในแบบสอบถามการวิจัย
2. รวบรวมจิตสาธารณะจากแนวคิดต่างๆ ที่เกี่ยวกับจิตสาธารณะและจากการสนทนากลุ่ม (Focus Group) จากตัวแทนกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาราชภัฏอุบลราชธานี มาพัฒนาสร้างข้อคำถามและปรับปรุงให้ครอบคลุมตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย
3. สร้างเครื่องมือให้ครอบคลุมเนื้อหาที่ต้องการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อจิตสาธารณะ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี นำไปหาคุณภาพเครื่องมือด้วยการส่งให้ผู้เชี่ยวชาญ เพื่อแก้ไข ตรวจสอบ ความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) และหาค่าดัชนีความสอดคล้อง ระหว่างข้อคำถามกับประเด็นหลักของจิตสาธารณะ (Item Objective Congruence Index : IOC) เท่ากับ 0.78
4. นำข้อคำถามที่ได้ผ่านการแก้ไขปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มที่ไม่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 ชุด ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (Coefficient of Alpha) ของครอนบัค มีค่าเท่ากับ 0.976 ประกอบด้วยกลุ่มปัจจัยด้านอัตมโนทัศน์ มีค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดทั้งกลุ่มเท่ากับ 0.858 กลุ่มปัจจัยด้านการเรียนรู้ด้วยตนเองและเรียนรู้กับผู้อื่น มีค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดทั้งกลุ่มเท่ากับ 0.811 กลุ่มปัจจัยด้านครอบครัว มีค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดทั้งกลุ่มเท่ากับ 0.949 กลุ่มปัจจัยด้านอาจารย์และเพื่อน มีค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดทั้งกลุ่มเท่ากับ 0.847 กลุ่มปัจจัยด้านการขัดเกลาทางสังคม มีค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดทั้งกลุ่มเท่ากับ 0.88
5. นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้วมาตรวจสอบปรับปรุงแก้ไขอีกครั้ง เพื่อให้ได้ความสมบูรณ์มากที่สุด แล้วนำไปดำเนินการเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย
6. เก็บแบบสอบถามกลับมา นำแบบสอบถามมาตรวจสอบความสมบูรณ์และนำมาให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด

ผลการวิจัย

การวิเคราะห์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาหญิงคิดเป็นร้อยละ 63.2 และนักศึกษาชายคิดเป็นร้อยละ 36.8 ส่วนใหญ่เป็นชั้นปีที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 27.8 รองลงมาชั้นปีที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 27.0 ชั้นปีที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 23.2 ชั้นปีที่ 4 คิดเป็นร้อยละ 19.8 และชั้นปีที่ 5 คิดเป็นร้อยละ 2.2 ตามลำดับและคณะที่กำลังศึกษาเป็นนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 24.0 รองลงมาคณะครุศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 17.8 คณะบริหารธุรกิจและการจัดการ คิดเป็นร้อยละ 14.5 คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 12.0 คณะวิทยาศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 8.0 โครงการจัดตั้งคณะวิทยาการคอมพิวเตอร์ คิดเป็นร้อยละ 7.7 คณะสาธารณสุขศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 5.5 คณะนิติศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 5.0 คณะเกษตรศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 3.0 คณะแพทยแผนไทยและแพทย์ทางเลือก คิดเป็นร้อยละ 2.0 และคณะพยาบาลศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 0.5 ตามลำดับ

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างจิตสาธารณะกับตัวแปรอื่นๆ พบว่า ตัวแปรอิสระทุกตัวมีความสัมพันธ์กับจิตสาธารณะ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

ระหว่าง 0.709 - 0.893 สามารถเรียงลำดับความสัมพันธ์จากมากไปหาน้อย คือ ปัจจัยด้านการเรียนรู้ด้วยตนเองและเรียนรู้กับผู้อื่น ($r = 0.893$) ปัจจัยด้านอาจารย์และเพื่อน ($r = 0.886$) ปัจจัยด้านอ้อมโนทัศน์ ($r = 0.823$) ปัจจัยด้านครอบครัว ($r = 0.793$) และปัจจัยด้านการขัดเกลาทางสังคม ($r = 0.709$) ตามลำดับ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ความถดถอยพหุคูณ แบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) พบว่า ตัวแปรที่สามารถพยากรณ์จิตสาธารณะของนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คือ ปัจจัยด้านการเรียนรู้ด้วยตนเองและเรียนรู้กับผู้อื่น(X_2) ปัจจัยด้านอาจารย์และเพื่อน(X_4) ปัจจัยด้านครอบครัว(X_3) ปัจจัยด้านอ้อมโนทัศน์ (X_1) ปัจจัยด้านการขัดเกลาทางสังคม(X_5) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ 0.998 ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) เท่ากับ 0.996 ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ปรับปรุง (R^2_{adj}) เท่ากับ 0.996 ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (SE_{est}) เท่ากับ 0.033 ตัวแปรทั้ง 5 ตัว สามารถทำนายได้ร้อยละ 99.6

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน

ตัวแปร	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
	b	Std. Error	β		
(X_2)	0.248	.005	0.280	53.243	.000
(X_4)	0.258	.004	0.307	62.559	.000
(X_3)	0.188	.004	0.222	52.543	.000
(X_1)	0.181	.004	0.223	48.243	.000
(X_5)	0.167	.004	0.161	41.371	.000
Constant	-0.150	.014		-10.724	.000

$R = 0.998$

$SE_{est} = 0.033$

$F = 21727.347$

$R^2 = 0.996$

$R^2_{adj} = 0.996$

$a = -0.150$

จากตารางที่1 พบว่า ตัวพยากรณ์พยากรณ์จิตสาธารณะของนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ปัจจัยด้านการเรียนรู้ด้วยตนเองและเรียนรู้กับผู้อื่น (X_2) ปัจจัยด้านอาจารย์และเพื่อน (X_4) ปัจจัยด้านครอบครัว (X_3) ปัจจัยด้านอ้อมโนทัศน์ (X_1) และปัจจัยด้านการขัดเกลาทางสังคม(X_5) มีค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (b) เท่ากับ 0.248, 0.258, 0.188, 0.181 และ 0.167 ตามลำดับ มีค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน (β) เท่ากับ 0.280, 0.307, 0.222, 0.223 และ 0.161 ตามลำดับ และค่าคงที่ของสมการในรูปคะแนนดิบ (a) เท่ากับ -0.150 โดยสามารถเขียนสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน ได้ดังนี้

สมการในรูปคะแนนดิบ

$$Y = -0.150 + 0.248(X_2) + 0.258(X_4) + 0.188(X_3) + 0.181(X_1) + 0.167(X_5)$$

สมการในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Z_y = 0.280(X_2) + 0.307(X_4) + 0.222(X_3) + 0.223(X_1) + 0.161(X_5)$$

อภิปรายผล

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อจิตสาธารณะของนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ประกอบด้วย

ปัจจัยด้านการเรียนรู้ด้วยตนเองและเรียนรู้กับผู้อื่น(X_2) มีความสัมพันธ์กับจิตสาธารณะ อันเนื่องจากการที่นักศึกษาที่มีทักษะการเรียนรู้ การวางแผนการประเมิน มีความคิดสร้างสรรค์ ความรับผิดชอบ คิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผลมีความเชื่อมั่น รับรู้และตั้งวัตถุประสงค์ตามความต้องการเรียนรู้ และมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมจะสร้างจิตสาธารณะให้เกิดแก่ตนเองได้ สอดคล้องกับการศึกษาของเรียม นมรัช (2552) อ้อมใจ วงษ์มณฑา (2553) และวิทย์พัฒนา สีหา (2551ก) ที่เห็นสอดคล้องว่าการเรียนรู้ด้วยตนเองและเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น การมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมเป็นสิ่งแวดล้อมที่ดีที่ส่งผลต่อจิตสาธารณะของนักศึกษา

ปัจจัยด้านอาจารย์และเพื่อน(X_4) มีความสัมพันธ์กับจิตสาธารณะของนักศึกษา อันเนื่องจากรู้สึกของนักศึกษาที่ได้รับการยอมรับ การแบ่งปันการกระทำประโยชน์ร่วมกันอย่างมีส่วนร่วมในระยะเวลาที่กำหนด การแสดงออกในคำนิยม การดูแลเอาใจใส่จากอาจารย์และเพื่อน จะสร้างจิตสาธารณะให้เกิดแก่ตนเองได้ เช่นเดียวกับการศึกษาของอัญชลิกา ผิวเพชร (2554) และ Shotwell, Kristin D. (2010) กล่าวถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อจิตสาธารณะของนักศึกษา คือ ลักษณะพฤติกรรมหรือบุคลิกภาพ วิธีการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมการสอนของครูดูแล ป้องกัน และแนะนำแนวทางการพัฒนาให้นักเรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่จะอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข รวมถึงการศึกษาของ สมศรี ฐานะวุฒิกุล และคณะ (2556) และชลัญธร ชินบุตร (2553) เห็นสอดคล้องกันในเรื่องของสภาพแวดล้อมของสถานศึกษาที่มีครูมีความมุ่งมั่น ทุ่เมเทในการปฏิบัติงานโดยใช้หลักการมีส่วนร่วม การวางกลยุทธ์ การประชุมเชิงปฏิบัติการ การอบรมสั่งสอนชี้แนะด้วยวาจา กิจกรรมที่เป็นต้นแบบเพื่อสร้างแบบอย่างของการเรียน กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณะประโยชน์ การนิเทศติดตาม ในการปลูกฝังความเป็นผู้มีจิตสาธารณะของนักเรียนเป็นปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อจิตสาธารณะ

ปัจจัยด้านครอบครัว(X_3) มีความสัมพันธ์กับจิตสาธารณะของนักศึกษา อันเนื่องจากรู้สึกของนักศึกษาที่แสดงออกและการกระทำที่ปฏิบัติต่อความมีระเบียบวินัยที่เป็นข้อปฏิบัติของครอบครัว การเชื่อฟังคำสอนของพ่อแม่และญาติพี่น้อง การแสดงความช่วยเหลืองานของครอบครัว การทำกิจกรรมร่วมในครอบครัว การแบ่งปันสิ่งของ ความเห็นอกเห็นใจช่วยเหลือเกื้อกูลกัน ที่ตนเองได้ยึดถือปฏิบัติตามวิถีชีวิตของครอบครัว สอดคล้องกับการศึกษาของวิทย์พัฒนา สีหา (2551ข) และ ชณิดา นันทะวัน (2554ก) ที่กล่าวถึงคำนิยมบุคคลทางครอบครัวมีสัมพันธ์กับจิตสาธารณะของนักศึกษา ด้วยการแสดงออกถึงความพอใจและมีคุณค่าในฐานะที่เป็นสมาชิกในครอบครัวและมีความรู้สึกว่าตัวเองมีความสัมพันธ์กับครอบครัวที่ได้รับการปลูกฝัง การอบรมสั่งสอน การช่วยเหลือ

จากครอบครัว เป็นสิ่งที่ถูกถ่ายทอดจากภายนอกที่เป็นพฤติกรรมการมีปฏิสัมพันธ์กับครอบครัว และมาจากการปลูกฝังของครอบครัวผ่านการเลียนแบบ

ปัจจัยด้านอัตมโนทัศน์ (X_1) มีความสัมพันธ์กับจิตสาธารณะของนักศึกษา อันเนื่องจากการที่นักศึกษามีความรู้สึกรู้จักคิดที่มีต่อตนเองในด้านความสามารถของตนที่เกี่ยวข้องกับการเป็นคนมีเหตุผล ใช้ความคิดได้ดี ทำงานร่วมกับเพื่อนๆ และคนอื่นๆ เป็นไปด้วยดี มีความรู้สึกยินดีกับผู้ประสบผลสำเร็จ มุ่งมั่นกับงานตนเองและมีความเสียสละพร้อมช่วยเหลือผู้อื่นเมื่องานตนสำเร็จ สอดคล้องกับทฤษฎีต้นไม้อจริยธรรม ของดวงเดือน พันธุมนาวิน (2539) ที่ศึกษาจริยธรรมบุคคล ว่าเกิดจากสาเหตุทางจิตใจของบุคคลต้องประกอบด้วยสติปัญญา ประสบการณ์ทางสังคม และสุขภาพจิต และการศึกษาของ ขนิดา นันทะวัน (2554) ที่กล่าวถึง อัตมโนทัศน์ของนักศึกษาปริญญาตรี ว่าเป็นลักษณะของการมองตัวเองซึ่งเป็นผลจากการเรียนรู้และประสบการณ์ที่บุคคลปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม เป็นพื้นฐานที่เกิดขึ้นในตนเอง หรือเรียกปัจจัยภายใน อันได้แก่สุขภาพจิต ความเฉลียวฉลาดและประสบการณ์สังคม แสดงให้เห็นพฤติกรรมของนักศึกษาที่มีความคิดเห็นที่มีต่อตนเองเกี่ยวกับความมั่นใจ เชื่อมั่นที่จะสร้างสัมพันธ์กับผู้อื่น

ปัจจัยด้านการขัดเกลาทางสังคม (X_5) มีความสัมพันธ์กับจิตสาธารณะของนักศึกษา อันเนื่องจากการที่นักศึกษาแสดงความรู้สึกและการกระทำที่มีต่อกฎระเบียบ การพัฒนาตนเอง การยึดถือแบบอย่างที่ดี การอบรมเลี้ยงดูในครอบครัว การยึดถือแบบอย่างของระเบียบและคุณธรรมจริยธรรมจากมหาวิทยาลัย การจัดระเบียบทางสังคม และการยึดถือกฎหมายเป็นแนวปฏิบัติ อันดี มีความสัมพันธ์ทางบวกไปกับรูปแบบการดำเนินชีวิต (อริยา คูหา, 2554) และบุรเกียรติ วิริยะสุพรรณ (2553) กล่าวไว้เช่นกันเกี่ยวกับความสัมพันธ์ทางบวกที่ส่งผลต่อจิตสาธารณะกับคุณภาพชีวิตการทำงานที่ดี เช่นเดียวกับการศึกษาของ Brett Lunceford and Shane Lunceford (2008) ที่ใช้การยอมรับทางสังคม เพื่อก่อให้เกิดจิตสำนึกในการบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับการละเมิดลิขสิทธิ์ และ Peter Jones (2009) เห็นสอดคล้องว่าความสัมพันธ์ของจิตสาธารณะกับสังคมการทำงาน ส่งต่อพฤติกรรมของคนในสังคมนั้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

ปัจจัยที่ส่งผลต่อจิตสาธารณะภาพรวมอยู่ในระดับมาก และมีความสัมพันธ์ทางบวก ดังนั้นเพื่อก่อให้เกิดจิตสาธารณะในระดับต่างๆ ควรจัดกิจกรรมที่มีแนวทางในการพัฒนา ปลูกฝัง และการควบคุมที่อยู่รอบตัวนักศึกษาไปพร้อมกัน เช่น ในระดับครอบครัว ที่ควรมีกิจกรรมส่งเสริมให้เกิดจิตสาธารณะ เช่น การช่วยเหลืองานบ้าน การแบ่งปัน เป็นต้น ในระดับสถาบันการศึกษาควรส่งเสริมกิจกรรมที่มุ่งนักศึกษาเป็นศูนย์กลางโดยใส่ไว้ในการเรียนรู้การสอน การพัฒนาอาจารย์ และควบคุมด้วยการประกันคุณภาพการศึกษา และระดับสังคมที่ควรมีแนวประพฤติปฏิบัติที่เป็นแบบอย่างหรือต้นแบบของผู้สร้างประโยชน์ต่อสาธารณะ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาให้เป็นผู้มีจิตสาธารณะ อันเป็นคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ในการดำรงชีวิต การอยู่ในสังคม การประกอบอาชีพ และสร้างประโยชน์ต่อประเทศต่อไป แยกประเด็นพัฒนาปัจจัยที่ส่งผลต่อจิตสาธารณะได้ดังนี้

ปัจจัยด้านการเรียนรู้ด้วยตนเองและเรียนรู้กับผู้อื่น ควรส่งเสริมกิจกรรมที่มีนักศึกษาเป็นศูนย์กลางตั้งแต่การเสนอกิจกรรมหรือโครงการ การวางแผนการดำเนินกิจกรรม และสรุปผลทั้งในและนอกชั้นเรียน โดยอยู่บนพื้นฐานของ ตกลงร่วมกัน

ปัจจัยด้านอาจารย์และเพื่อน ควรส่งเสริมกิจกรรมที่มุ่งเน้นประโยชน์ต่อสาธารณะ สนับสนุนกิจกรรมอันเป็นแบบอย่างหรือต้นแบบของพฤติกรรมที่ต้องการ เช่น บอร์ดคำชมเชย ป้ายประกาศพฤติกรรมที่ดีงานให้เป็นแบบอย่าง ทั้งในระดับอาจารย์ และนักศึกษาด้วยกัน

ปัจจัยด้านอัตมโนทัศน์ ควรส่งเสริมสภาพแวดล้อมที่สนับสนุนการพัฒนาทางสุขภาพจิต ความเฉลียวฉลาดและประสบการณ์สังคม ในการสร้างความเชื่อมั่นและการสร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่น ในการสร้างจิตสาธารณะทั้งในและนอกมหาวิทยาลัย

ปัจจัยด้านครอบครัว ควรส่งเสริมการทำกิจกรรมร่วมกันในครอบครัว แทรกกิจกรรมของการแบ่งปัน การช่วยเหลืองานครอบครัว คำสอนของพ่อแม่และญาติพี่น้องที่ดีและเหมาะสม ผ่านการปลูกฝังแบบการเป็นแบบอย่างของผู้ใหญ่

ปัจจัยด้านการขัดเกลาทางสังคม ควรมีกฎระเบียบ ข้อปฏิบัติ พฤติกรรมที่เป็นแบบอย่างที่ดีในการเป็นจิตอาสา ทั้งในระดับครอบครัว สถาบันการศึกษา หน่วยงานและสังคม ในการดำเนินชีวิตประจำวันหรือการทำงาน

ตามลำดับเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียน การพัฒนาอาจารย์ และการประกันคุณภาพการศึกษา สำหรับคณะครู อาจารย์ ผู้บริหารการศึกษา อีกทั้งยังเป็นแนวทางในการสร้างความร่วมมือระหว่างสถาบันการศึกษา ครอบครัวและชุมชนอย่างมีส่วนร่วม ในการพัฒนานักศึกษาใช้เป็นเป็นผู้มีจิตสาธารณะอันเป็นคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ในการดำรงชีวิต การอยู่ในสังคม การประกอบอาชีพ และสร้างประโยชน์ต่อประเทศต่อไป

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. การวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี เท่านั้น ควรศึกษาเปรียบเทียบระหว่างสถาบัน เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนานักศึกษาให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ต่อสังคม และประเทศชาติไป และเป็นกรณีศึกษาสำหรับสถานศึกษาหรือหน่วยงานที่สนใจต่อไป

2. ควรมีการศึกษาในเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ควบคู่กับการศึกษาในเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) และตัวแปรอื่นๆ ที่มีความสัมพันธ์กับจิตสาธารณะของนักศึกษาระดับปริญญาตรีซึ่งอาจส่งผลต่อจิตสาธารณะของนักศึกษาระดับปริญญาตรี เช่น สภาพแวดล้อมของสถานศึกษา ด้านค่านิยมระเบียบประเพณีท้องถิ่น วัฒนธรรมองค์กร ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เชาวอารมณ์ เป็นต้น

บรรณานุกรม

- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2541). **มหาวิทยาลัยที่ทางแยก: จุดประกายวิสัยทัศน์อุดมศึกษาไทยในอนาคต**. กรุงเทพฯ: ชัคเชสมิเดีย.
- ชนิดา นันทะวัน. (2554). **ปัจจัยที่ส่งผลต่อจิตสาธารณะของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ข่าวสดออนไลน์. (2554). **อึ้งผลสำรวจเด็กไทยพร้อมลอกข้อสอบ-ชี้โกงถ้ามีโอกาส**. สืบค้นจาก http://www.khasod.co.th/view_newsonline.php?newsid=TVRNeE5qWXdOamcwTkE9PQ
- ชลัญธร ชินบุตร. (2553). **การพัฒนาการดำเนินงานเพื่อปลูกฝังความเป็นผู้มีจิตสาธารณะของนักเรียนโรงเรียนกันทรลักษณ์วิทยา อำเภอกันทรลักษณ์ จังหวัดศรีสะเกษ**. การศึกษามหาบัณฑิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2553). **สอนเด็กให้มีจิตสาธารณะ**. กรุงเทพฯ: วิพรินท์ (1991).
- ดวงกมล ทองอยู่. (2555). **การประยุกต์ทฤษฎีทางจิตวิทยาเพื่อพัฒนาจิตสาธารณะให้เด็กและเยาวชนไทย**. วารสารวไลยอลงกรณ์ปริทัศน์ ปีที่ 2 ฉบับที่ 1 มกราคม-มิถุนายน 2555.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน. (2539). **ทฤษฎีต้นไม้วิจัยธรรมการวิจัยและการพัฒนาบุคคล**. โครงการส่งเสริมเอกสารวิชาการ. กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
- ธนิดา ทองมีเหลือ. (2550). **ความเข้าใจศาสตร์ด้านพฤติกรรมเพื่อนำไปใช้ในการศึกษาพฤติกรรมคนในองค์กร**. วารสารพฤติกรรมศาสตร์. 13(1), 1-8
- ธานินทร์ ศิลป์จารุ. (2552). **การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS**. กรุงเทพฯ: บิสนเนสอาร์แอนด์ดี.
- บุรเกียรติ วิริยะสุบรรณ. (2553). **ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้วัฒนธรรม องค์การแบบบรรษัทภิบาล จิตสาธารณะกับคุณภาพชีวิตการทำงานที่ดีของพนักงานบริษัทผลิตชิ้นส่วนอากาศยานแห่งหนึ่ง**. วิทยาสาตรมหาบัณฑิต (จิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ) มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ประเวศ วัชรี และคณะ. (2542). **ยุทธศาสตร์แก้ววิถิตาติ**. กรุงเทพฯ: สถาบันชุมชนท้องถิ่น.
- ไพบุลย์ วัฒนศิริธรรม และสังคม สัญจร. (2543). **ล่านาไทยที่พึงปรารถนา**. กรุงเทพฯ: เดือนตุลา.
- มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี. (2555). **ประวัติความเป็นมา**. สืบค้นจาก <http://www.ubru.ac.th/about1.php>
- เรียม นมรักษ์. (2552). **การวิเคราะห์องค์ประกอบของจิตสาธารณะของนักศึกษาในองค์กร นักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง**. วิทยาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ลิขิต อีระเวคิน. (2548). **คนไทยในอุดมคติ**. กรุงเทพฯ: เอส เอ็ม เอ ธุรกิจและการพิมพ์.
- วรภัทร์ ภูเจริญ. (2549). **เจาะลึกองค์กรเรียนรู้ และการบริหารความรู้**. กรุงเทพฯ: สามลดา.
- วิทย์พัฒน์ สี่หา. (2551). **ปัจจัยที่สัมพันธ์กับจิตสาธารณะของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหาสารคาม**. การศึกษามหาวิทยาลัยบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วิษณุ เครืองาม. (2555). **จิตสาธารณะ**. สืบค้นจาก <http://www.dailynews.co.th/Content/Article/17105>

- สมหมาย วิเศษชู. (2554). **การพัฒนากระบวนการเสริมสร้างจิตสาธารณะของนักเรียนโรงเรียน
ห้องชัยวิทยาคม**. ครุศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏ
มหาสารคาม.
- สมศรี ฐานะวุฒิกุล, ฉลอง ชาตรุประวีต, วิทยา จันทร์ศิลา และอนุชา กอนพ่วง. (2556). **กลยุทธ์การ
พัฒนาจิตสาธารณะของนักเรียนในสถาบันศึกษาขั้นพื้นฐานระดับประถมศึกษา**.
วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ปีที่ 15 ฉบับที่ 2 เมษายน- มิถุนายน 2556.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2549). **ยุทธศาสตร์การพัฒนา
คุณภาพคนและการคุ้มครองทางสังคม**. กรุงเทพฯ: ผู้แต่ง
- งานทะเบียน สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน. (2556). **ข้อมูลสถิตินักศึกษามหาวิทยาลัยราช
ภัฏอุบลราชธานี**. มหาวิทยาลัยราชภัฏ อุบลราชธานีข้อมูล ณ วันที่ 31 กรกฎาคม 2555.
สืบค้นจาก www.apr.ubru.ac.th
- อริยา คูหา. (2554). **จิตสาธารณะและรูปแบบการดำเนินชีวิตของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี**. คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี.
- อ้อมใจ วงษ์มณฑา. (2553). **ปัจจัยที่ส่งผลต่อจิตสาธารณะของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์**. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี.
- อัญชลิกา ผิวเพชร. (2554). **ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อจิตสาธารณะของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 4 ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน**. การศึกษามหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- Brett Lunceford & Shane Lunceford. (2008). **Meh. 1 The Irrelevance of Copyright in
the Public Mind**. Northwestern Journal of Technology and Intellectual
Property. 2008 Vol.7, NO1.
- Peter, Jones. (2009). **Finding Captain Swing: Protest, Parish Relations, and the
State of the Public Mind in 1830**. International Institute voor Sociale
Geschiedenis. IRSH 54 (2009), pp. 429-458 doi: 10.1017/S0020859009990332
- Shotwell, Kristin D. (2010). **Secretly Falling in Love: America's Love Affair with
Controlling the Hearts and Minds of Public School Teachers**, Journal of
Law & Education. Jan 2010, Vol.39 Issue 1, p37-73. 37p.